

Sutinen

JÄSENLEHTI 2023

ITÄ-HELSINGIN TAIDESEURA

Sutinen

JULKAISIJA ITÄ-HELSINGIN TAIDESEURA RY.

ISSN-L 0780-9190 • ISSN 0780-9190 (painettu) • ISSN 2242-3028 (verkko)

Kannen kuva: Roosa Aho
Lehden tekijät: Päätoimitus, graafinen suunnittelu ja taitto Leena Heikkilä
Toimitus ja markkinointi Maila Niskanen-Kopio
Tekstien ja kuvien toimittajat on mainittu juttujen yhteydessä
Painatus: Painomäki Oy

P U H E E N J O H T A J A N P A L S T A

Kuva: Mikael Jahn

SISÄLTÖ

Saara sanailee	3
Temperamaalauksen lyhytkurssi	4
Pop up -sunnuntait	6
Vuosaaren kesäkurssi	10
Pikapiirroksia pihlajien alla	12
Opettajat esiin	13
Näyttelyretki Hämeenlinnaan	16
Tarkovski-lyhytkurssi	19
Vuosinäyttely	20
Operaatio Varasto	31
Taideseuran ulkopuoliset näyttelyt	33
In Memoriam	33
Kevään 2024 kurssit	34
Itä-Helsingin taideseuran hallitus	35
Jäsenmaksut ja some	35

AILAHTELEVIA AIKOJA

Seuramme vuosi 2023 on ollut ta-
loudellisesti ailahteleva. Kurssien
täyttöaste on ollut hieman vajaa, ja
edellisvuoden lopun vuokrankorotus
on nakertanut vähäisiä varoja.

Kesällä hallitus joutui tiukan paikan
eteen, kun tilin saldo alkoi olla hälyttä-
vän alhainen. Apuun kutsuttiin jäsenis-
tö, joka ihailtavan avokätisesti ryhtyi
auttamaan seuraa. Vapaaehtoisista yli-
määräisistä jäsenmaksuista kertyi sum-
ma, jolla seuran talous saatiin jotakuin-
kin jaloilleen. Tilanne ei edelleenkään
ole riemuisa, mutta välitön uhka on
poistunut. Lämmin ja nöyrä kiitos kai-
kille lahjoittaneille! Ilman teitä tilanne
olisi suorastaan surkea.

Jäsenmaksuja käytetään erityises-
ti vuokramenoihin, ja koska vuokra ei
lähiaikoina tule laskemaan, on jäsen-
maksua jälleen nostettava. Syyskokous
päätti sen suuruudeksi 60 euroa vuon-
na 2024.

Vuoteen on mahtunut toki hyviäkin
asioita. Päällimmäisenä mainittakoon,
että olemme jälleen saaneet esitellä jä-
senistön taidetta Vuotalon galleriassa.
Vuotalon laskelmien mukaan galleria-
tilassa kävi noin 6 000 henkilöä, mikä
on todella erinomaista näkyvyyttä sekä
yksittäisille taiteilijoille että koko seu-
ralle.

Järjestelymme Vuotalon kanssa on
poikkeuksellinen. Gallerian käyttö on
meille valtava taloudellinen ja ajansääs-
töllinen etu. Niinä vuosina, kun vuosi-
näyttely pidetään muualla, galleriatila
pitää etsiä, sopia ja tietysti vuokrata
rahaa vastaan. Säännöllinen yhteistyö
Vuotalon kanssa tukee toimintaamme
merkittävästi. Osallistumalla Vuotalon
muuhun toimintaan pääsemme myös
osaksi Vuosaaren tapahtumia ja koko
yhteisöä.

Saara Seppälä

TEMPERAKURSSI SASEKALLA:

JÄNISLIIMASTA SE ALKOI

Kuva: Leena Siimes-Erkkilä

"Munatempera on ikivanha, omalaa-tuisen kaunis ja kestävä maalaustekniikka". Tällaista oli luvassa Sasekan huhtikuuisella viikonloppukurssilla. Ei tarvitse suunnitella ikonimaalausta, temperaa käytetään myös nykyään.

Olen harrastanut temperamaalausta pitkään ja tiedän, että sitä ei koskaan opi. Siispä tarjolla oleva temperakurssi oli taas paikallaan.

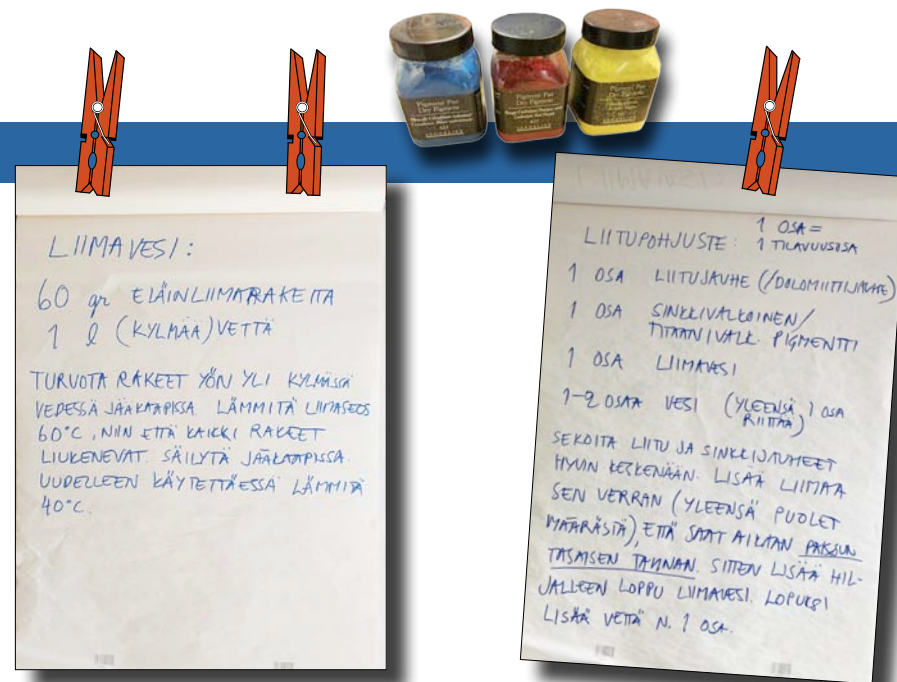
Opettaja **Riikka Wesamaan** johdolla aloitettiin pohjustuksesta. Perinteisesti temperamaalaukset on tehty puulle. Meille kelpasi rautakaupan mdf-levy, joka sai perinteisen liitupohjustuksen. Liitupohjan valmistuksessa on vaiheita. Ensin tarvitaan jänisliimaa, jota pitää liottaa ja keitellä varovasti, mutta ei liikaa. Sitten liitujauhetta, sinkkivalikoista ja tietysti vettä.

Temperavärit ovat jauheita, joista tehdään tahnaa veden kanssa. Varovainen pitää olla: hieno jauhe pölyää hyvin herkästi. Hengityssuojain on paikallaan.

Kananmunaa käytetään sideaineena, joka kiinnittää värin maalaus pohjaan. Koulukuntia on monia. Kananmunasta voi käyttää pelkän keltuaisen, tai valkuaisen, tai molemmat. Sekaan voi lisätä esimerkiksi pellavaöljyä, tai sitten ei. Me käytimme yksinkertaista muna-keltuais temperaa: puolet munankeltuasta ja puolet vettä.

Liitupohjat olivat valmiita. Kahden päivän intensiivinen työskentely saattoi alkaa, aiheina asetelmat ja keskiaikaiset henkilökuvat.

Teksti ja kuvat: Riitta Astikainen

Monen vaiheen jälkeen lopputuloksia näkyvillä

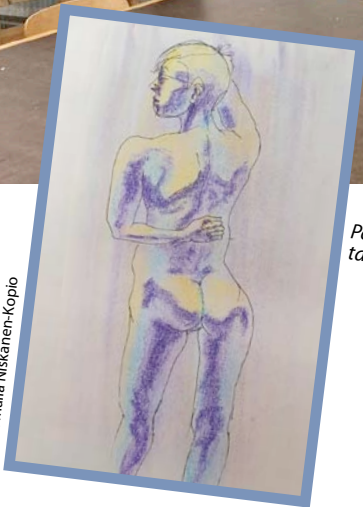
POP UP SUNNUNTAIT

5.3. – 2.4.2023

Kuva: Riitta Astikainen

Kuva: Maila Niskanen-Kopio

Pauli Elorannan
taidonnäyte

Elävän mallin piirtäjät aloittivat
pop up -sunnuntaisarjan 5.3.2023

ja toimintaansa. Seuran viikoittaisista kursseista kokosivat viitenä perättäisenä sunnuntaina töitään esille Elävän mallin, Grafiikan, Viiva ja väri -kurssin, Maanantaimaalauksen ja Tiistaipajan osallistujat. Monet kävijät olivat kiinnostuneita toiminnastamme ja uusia jäsenyyksiäkin syntyi.

Avoimet ovet toimivat Montussa myös 19.4 illalla, kun koko Saseka-talo esitteli yleisölle uusittua rakennusta monipuolisine mahdollisuuksineen.

Teksti: Maila Niskanen-Kopio

Kuvat: Maila Niskanen-Kopio ja Riitta Astikainen

SUNNUNTAISARJA 5.3.–2.4. klo 12-15 oli pienimuotoinen näyttelykimara viiden ryhmän töistä Montussa, jonne toivotettiin tervetulleeksi vaikkapa päiväkävelyn merkeissä. Taideluokka Monttu sopi hyvin pop-up -näyttelyille, joissa ryhmät esittelivät teoksiaan

GRAFIIKAN TYÖTAPOJA

Grafiikkaryhmä oli tehnyt koosteen työtavoistaan. Näyttelyssä tuotiin esiin grafiikan eri puolia ja tekoprosesseja. Näyttillä vedoksen vieressä oli myös laattoja, joilla vedos on tehty, kertoo Marika Kalinainen. Ryhmä esitteli töitään sunnuntaina 12.3.2023

Anna-Kirsti Kemppinen töidensä ääressä

Ritva Lumiaho-Pesolan "Kaamos"

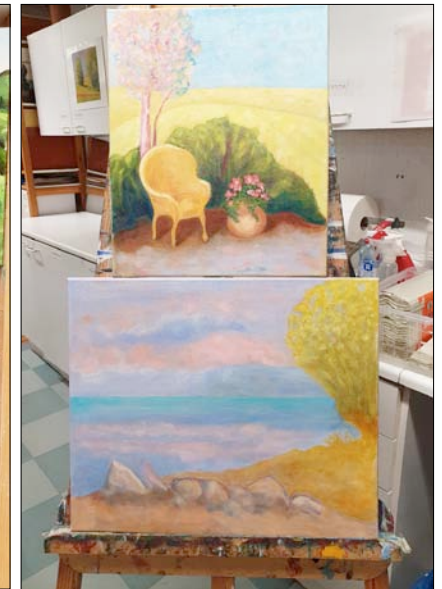

Kuva: Riitta Astikainen

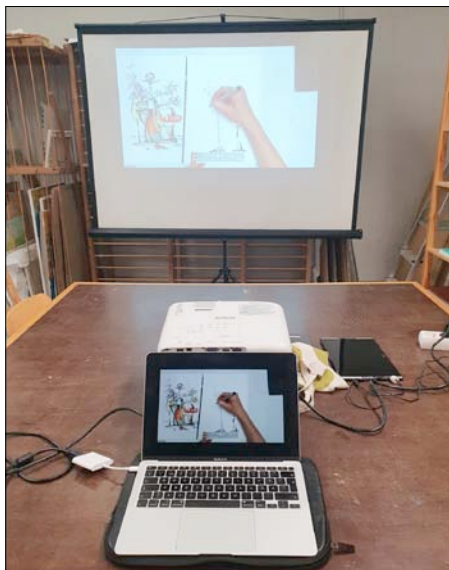
Viiva- ja värikurssin ryhmäläisiä yhteispotretissa sunnuntaina 19.3.2023

Öljy ja akryylimaalarit esittelivät töitään 26.3.2023. Ylärivissä Sini Askelon ja alapuoella Ami Ilomäen töitä

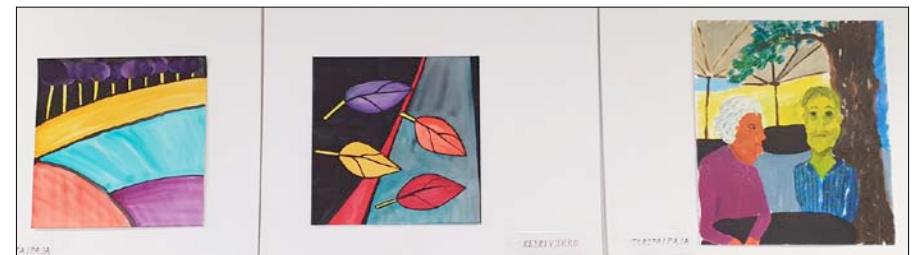
Mirja Saaren maalaukset

Viiva- ja väriyhmä esitteli myös opettaja Olga Veselovskayan zoom-oppituntia

Anja Kultalahden viivaa ja väriä

Tiistaipajan vuoro oli sunnuntaina 2.4.2023. Yllä Ritva Juseliuksen värikkäät työt

Väriä löytyy myös Pirkko Martinin teoksista

VALOA ja VARJOA kesäkurssilla Sasekalla

Opettaja Tuomo Laakso ja Annikki Welling pohtivat valon ja varjon värimaailmaa

Valon ja varjon tutkiminen Vuosaaren merenrannoilla onnistui huonosti tänä kesänä Sasekan kesäkurssilla elokuun alussa. Sää päätti toisin. Koko viikon enemmän tai vähemmän satoi.

Avuksi otettiin asetelmat,, joita opettaja Tuomo Laakso loihti sisälle

Monttuun. Siinä riitti valoa ja varjoa tutkittavaksi viideksi päiväksi. Maalareita oli mukana kymmenkunta, kukin itselle mieluisalla tekniikalla, apuna akvarellit, akryyllit ja pastelliliidut.

Teksti ja kuvat: Riitta Astikainen

Linda Laukkarisen öljypastellien väriloistoa

Ulla Haarma ja märkää märälle

PIKAPIIRROKSIA PIHLAJIEN ALLA

Seuramme juhlisti Helsinki-päivää osana Vuotalon tapahtumaa maanantaina 12.6.2023. Vuotalon edustan alaosan pihlajasyvennys oli siistitty viihtyisäksi piirtämistä ja kukkien si-dontaa varten. Sää suosi, joskin tuuli yritti välillä vohkia papereita.

Piirtämään saapui sekä seuran jäseniä että ohikulkijoita. Monet uusista taiteilijoista olivat nuorempaa sukupolvea, jolle piirtäminen paperiin katso-

matta, kynää nostamatta tai "väärällä" kädellä vaikutti olevan uuttaja erikoista, mutta kiintoisaa. Huvitusta aiheutti pa-haa-aavistamattomien mallien liikku-minen kesken piirroksen. Malleina toi-mivat niin toiset piirtäjät, jäätelönsyö-jät, järjestyksenvalvojat kuin puutkin.

*Teksti: Saara Seppälä
Kuvat: Tuija Mylius*

OPETTAJAT ESIIN

Mari Pihlajakosken maalaus: Maggie's Dream

Piirros: Vesa Hjort

Mari Pihlajakoski

Olen opettanut Itä-Helsingin Taide-seurassa noin kuusi vuotta. Pidän seuran kotoisasta tunnelmasta. Ope-tuksessa minusta parasta on oppilai-den onnistumisen ja oivaltamisen ko-kemukset.

Maanantai-maalauksessa oppilaat voivat maalata joko omia töitään opet-tajan ohjauksessa, tai tehdä opettajan antamia tehtäviä. Moni oppilaista on maalannut jo pitempään ja alkeet ovat useimmilla hallussa. Joten tehtäviin olen usein valinnut aiheita, jotka tukevat op-pilaiden omaa ilmaisua ja antavat inspi-raatiota.

Teksti: Mari Pihlajakoski

Vesa Hjort

Taideemaalari Vesa Hjort ja taideseu-ra tutustuivat, kun Vesa oli kuratoi-massa vuosinäyttelyä vuonna 2019. Opettajana Tiistaipajan maalariyh-mässä hän aloitti 2020.

Vesan kuvallinen työskentely poh-jaa yleensä johonkin teemaan, siihen liittyviin mielikuviin, ympäröivään vi-suaaliseen kulttuuriin ja sen kuvallisiin virikkeisiin. Työskentely on teeman si-sällölliseen ja visuaaliseen maailmaan suuntautuva itseään ruokkiva matka.

Taidemaalarina Vesa työskentelee tällä hetkellä akryylimaalauksen ja puu-väripiirroksen tekniikoilla.

Vesa on Taidemaalariiliton, Helsingin taiteilijaseuran ja Huuto-gallerian jäsen. Hän on valmistunut taiteen maisteriksi Taideteollisesta korkeakoulusta 2002.

Hän on pitänyt näyttelyitä Suomessa ja ulkomailla vuodesta 1998 lähtien. Viimeksi tänä vuonna oli esillä puuväripiir-roksia Lahdessa.

Teksti: Ritva Juselius

Kuva: Paulina Heinänen

Laura Konttinen

Olen alun perin Jyväskylästä lähtöisin oleva kuvataiteilija. Olen valmistunut taiteilijaksi Tampereen ammattikorkeakoulusta ja taiteen maisteriksi Aalto-yliopistosta. Alun perin minusta piti tulla piirtäjä tai maalari, mutta kiinnostuinkin valokuvataiteesta, kollaasista ja eri tekniikoiden yhdistämisestä. Teokseni ovat tarinallisia, värikkäitä ja kummallisia kuin muistot, jotka ovat villiintyneet oman onnensa nojassa. Tällä hetkellä minulla on työn alla videoteos, jossa kuvittelen uudelleen erään tuntemattoman henkilön vanhan valokuva-albumin tarinoita.

Vaikka omassa taiteessani piirustus ei välttämättä suoraan näy, on elävän mallin piirustus mielestäni yksi taiteilijan perustaidoista. Havainnosta piirtäminen kehittää paitsi visuaalista ajattelua, myös muussa arjessa tarpeellista hahmotuskykyä ja koordinaatiota.

Teksti: Laura Konttinen

Kuva: Olga Veselovskaya

Olga Veselovskaya

Olga on opettanut Itä-Helsingin taideseurassa viisi vuotta. Hänen taustansa taiteilijana on monipuolinen: taiteen maisteri Pietarin taideteollisesta valtionakatemiasta 1998, Sisustusarkkitehti Lahden AMK:sta 2014. Takana on myös pedagogisia opintoja ja pitkä ura tilasuunnittelijana ja akvarellistina. Viimeiset 10 vuotta hän on keskittynyt tiiviisti opettamiseen ja kuvittamiseen.

Etäopetus on Olgan erikoisala. Sen hän aloitti pandemian alettua maaliskuussa 2020. Olgan Viiva ja väri -etäkurssi pelasti paljon korona-aikana, kun lähes kaikki muu opetus oli taideseurassa tauolla. Etäily osoittautui niin toimivaksi, että se on jatkunut myös koronan jälkeen.

Valtaosa Viiva ja väri -kurssista on zoom-opetusta, vaikka kurssilaiset tapaa- vat myös Sasekalla. Olgan etäopetus on vauhdikasta ja tarkkaa. "Etänä ehtii tehdä enemmän tehtäviä ja välittyy enemmän tietoa." Opetuksen hengestä kertoo paljon Olgan vastaus kysymykseen, mikä häntä inspiroi: "Kauneus löytyy hyvin yksinkertaisista jutuista. Kuihtunutkin lehti, jonka läpi kulkee valonsäde, voidaan nähdä aarteena ja maalata koruna. Lähes minkä tahansa luonnonkappaleen kauneus pystyy sytyttämään minut."

Teksti: Riitta Astikainen

Kuva: Tuomo Laakso

Hannah Hamberg

Hannah Hamberg aloitti torstaiaamupäivän Uusia kulumia kuvan tekemiseen -kurssin opettajana tänä syksynä. Saimme hyvin kouluttautuneen opettajan: Kuvataiteilijaksi Lahden ammattikorkeakoulun (AMK) Taideinstituutista 2009, kuvataiteen maisteriksi Kuvataideakatemiasta 2011, tällä hetkellä maisteriopintoja Aalto-yliopiston kuvataidekasvatuksen linjalla.

Opettamisessa antoisinta on vuorovai- kutteisuus, Hannah sanoo. "Saun seurata kurssilaisten kuvallista ilmaisua, taitojen kehittymistä ja tapaa havainnoida ja tul- kita kuvia. Taiteen tekemisessä tärkeää on oma ilmaisutapa. Sitä ei voi opettaa toi- selle, mutta sen löytämisessä voi auttaa. Taide tarjoaa mahdollisuuden ilmaisuun ja vuoropuheluun. Se on tapa ymmärtää sekä itseä että maailmaa ympärillämme."

Kuvataiteilijana Hannah haluaa kertoa tarinoita. "Tällä hetkellä maalaan akvarel- limaalauksia ja teen veistosinstallaatioita. Teoksissani sekoittuvat henkilökohtaiset muistot ja mielen leikki. Ne ovat koos- teita alitajunnasta nousevista aiheista ja hetkessä tapahtuvista oivalluksista. Tun- nustelen ällöttävyyden ja söpöyden raja- maastoa: käytän värikylläistä, "iloista" väri- palettia ja teoksissani on usein lapsekkaita hahmoja, mutta näiden taakse kätkeytyy jotain herkkää ja kipeää."

Teksti: Riitta Astikainen

Kuva: Elina Tammiranta-Summa

Elina Tammiranta-Summa

Opskelin Taideteollisessa korkeaa- koulussa kuvataiteen opetuksen osastolla, tutkintoni on taiteen maiste- ri. Sivuvaineopinnot tein kuvanveistosta, piirustuksesta ja maalauksesta. Loppu- työni aihe oli ihmisen piirtäminen, se koostui näyttelystä ja kirjallisesta osuu- desta. Olen Taidemaalariiliton jäsen.

80-luvulta lähtien olen maalannut akvarellia. Akvarelli haastavuudessaan ja loputtomassa kiinnostavuudessa on tarjonnut haasteita ja innoitusta.

Väri, kontrastit, optiset sekoitukset ja ohut kerroksellisuus on lähtökoh- tana työskentelyssäni. Värillä ilmaisen ajatuksiani. Valitsen värit intuitiolla, yhdistellen ja rinnastaen luon uutta to- dellisuutta.

Kuvataidetta olen opettanut jo rei- lusti yli 30 vuotta ja Itä-Helsingin Tai- deseuran akvarellikurssin ohjaajana useita vuosia. Olen saanut ilolla ohjata taitavaa ja innokasta ryhmää.

Teksti: Elina Tammiranta-Summa

NÄYTTELYRETKI

HÄMEENLINNAAN 8.10.2023

Kuva: Arto Astikainen

Hämeenlinnan taidemuseoon kootu muistonäyttely Vexi Salmi ja ystävät oli esillä poikkeuksellisen pitkän ajan 25.11.2022 -22.10.2023 . Taidemuseo halusi osoittaa kunnioitusta vuonna 2020 menehtynyttä Vexi Salmea kohtaan, kun vuonna 2022 hänen syntymästään tuli kuluneeksi 80 vuotta. Salmi lahjoitti puolisonsa Katri Wanner--Salmen kanssa museolle vielä Vexin eläessä vuonna 2010

koko mittavan taidekokoelmansa, johon kuuluu yli 550 teosta tai teossarja ja yksittäisiä teoksia yli 700. Vexi olikin todennut, että taideteoksista oli tullut hänen ystäviään ja useat taiteilijat olivat myös Salmen ystäviä.

Taideseuran retki alkoi Kiasman edestä bussikuljetuksella ja meitä oli lähes 30 hengen kiva porukka. Hämeenlinnan saavuttua lounastimme Marin kahvilassa ja siellä oli hyvin aikaa

Viggo Wallensköld: Night Train

Ismo Kajander: Häämarssi

syödä ja keskustella kaiken maailman asioista ja tutustua toisiimme. Koin erityisen antoisana, kun kokeneet taiteen harrastajat kertoivat omasta alkutai-paleestaan, ensimmäisestä näyttelyyn osallistumisesta ja samalla hävisi oma jännittyneisyyteni tulevaa vuosinäytelyä kohtaan ja päätin ilmoittautua mukaan. Mietin, että täällähän on ihan tavallista ja mukavaa porukkaa !

Näyttelyssä oli esillä yli 160 teosta 52 taiteilijalta. Esillä oli Ismo Kajanderin esine-teos ja teoksia mm. seuraavilta taiteilijoilta: Juhana Blomstedt, Cris af Enehielm, Juhani Harri, Outi Heiskanen, Heli Hiltunen, Jani Hänninen, Pekka Kauhanen, Pekka Kekkarainen, Anne Koskinen, Leonhard Lapin, Rosa Liksom; Leena Luostarinen, Mauno Markkula, Ukri Merikanto; Tapani Mikkonen, Olavi Pajulahti, Tapani Raittila, Raimo Reinikainen, Janne Räisänen,

Antti Tanntu, Marjatta Tapiola, ja Viggo Wallenskiöld. Salmi oli kiinnostunut kotimaisesta, virolaisesta ja pohjoismaisesta nykyaikaisesta sekä sotien välisen ajan saksalaisesta ekspressionismista ns. rappiotaiteesta.

Lisäksi museon ala-aulaan oli koottu Vexi Salmen henkilöhistoriaan kuuluvaa esineistöä ja otteita hänen kirjallisesta tuotannosta. Tiesitkö, että sanoitusten lisäksi Vexi Salmi oli myös kirjoittanut lasten kirjoja, mm. Tuulenpoika ja Ajatar, johon kuvituksen on tehnyt Tapani Mikkonen. Laulaja Irwin Goodman (Antti Hammarberg) oli Vexin paras lapsuudenkaveri ja heidän ystäväyhtensä jatkui aina laulajan kuolemaan asti.

Vexi oli intohimoinen tulitikkua-kien ja niiden etikettien keräilijä. Hän oli jopa todennut sen olevan jonkinlainen pakkomielle. Kuvanveistäjä Kari >

Kari Caven: Pyromiidi

Caven oli tehnyt näyttelyyn etiketeistä ja tulitikuista erilaisia teoksia, mm. pyramidin ja esinekoosteita. Teokset ovat kunnianosoitus Salmelle, jonka kynästä arkiset sanat järjestäytyvät suomalaisia koskettaneiksi yleispäteviksi, tiivistetyiksi ilmauksiksi arkikokemuksesta ja elämästä. Etikettikokoelma saattaa kertoa myös jotain keräilijästään, missä hän on kulkenut ja missä pysähtynyt tupakalle tai istahtanut lasilliselle.

Erikoisiakin teoksia oli paljon, mm. Juhani Harrin Pöllöt vuodelta 1998. Siinä on lasin takana kaksi vanhaa sahaa vierekkäin sympaattisesti kuin pöllöt tähyilemässä maailmanmenoa. Pasi Karjulan moottorisahalla tehty puuveistos Sauna palaa vuodelta 1998 oli myös erikoinen. Erilaisista veistoksista oli koottu keskelle näyttely tilaa kaksi jääkiekkjoukkuetta maalivahteineen, olihan Vexi intohimoinen jääkiekkomies ja HPK:n kannattaja.

Näyttelyssä oli lukuisten taideteosten lisäksi sitaatteja Osmo Kantokorvelta kirjasta Intohimona taide, Vexi Salmen taidekokoelma vuodelta 2005. Oli mielenkiintoista lukea näitä ajatuksia taiteesta ja kiinnostuin lainaamaan kyseisen kirjan. Salmen mukaan "Hyvän taiteen yksi omituisuus on se, että vaikka teoksessa on juuri se kaikki, mitä taiteilija haluaa siinä olevan eikä mitään muuta, on sellainen teos toisaalta juuri se, jossa virittäytynyt näkijä näkee aina muuta, enemmän. Vexi ei usko taiteilijan nerouteen; hänen mukaansa taideteos on "vajavaisin keinoin rakennettua sisäistä näkemystä maailman-kaikkeudesta".(...)Hyvä teos on heijastus- ja assosiaatiopinta, joka ei tyhjene koskaan."

Virolainen taiteilija Leonhard Lapin on todennut Sirp-kulttuurilehdessä Vexin merkityksestä taidepiireissä. Hän kirjoittaa: "Aivan samalla tavoin kuin Vexi tunnettiin pop -musiikin maailmassa, hän oli yhtä tärkeä tekijä suomalaisissa taidepiireissä. Kaikki sanoitustensa tekijänoikeuksista saamansa tulot hän sijoitti taideostokseen, ennen kaikkea Suomen taiteeseen mutta myös muiden Pohjoismaiden huipputaiteeseen Ruotsista Islantiin. Hänen laaja taidekokoelmansa oli valittu hyvällä maulla. (...) Hyväluonteisuuttaan hän jakoi kaikille osakseen tullutta ja tosiasiassa kovalla luovalla työllä ansaittua varallisuutta aivan kuten jakoi ystävänä myös tunteitaan.

Salmi on todennut, että häntä kiinnostaa rosoisuus paitsi taiteessa, niin kaikessa elämässä ja itsessä. "Vanhana katupoikana en osaa olla siloiteltu. Elämä ei ole sileätä. Rosoisuus puhuttelee."

Teksti: Tuija Karhula

Kuvat: Maila Niskanen-Kopio

Viikonlopun unenomaisia näkyjä

Yksi pysäytyskuvista. Tätä katseltiin △ – ja tällaista tuli ▽

Kuvat: Maila Niskanen-Kopio

Venäläinen elokuvaohjaaja **Andrei Tarkovski** (1932–1986) on monille ainakin etäisesti tuttu elokuvistaan *Solaris* (1972) ja *Stalker* (1979). Sen sijaan hänen unenomaiset elokuvansa "*Peili*" (1975) ja "*Nostalgia*" (1983) ovat nykyään harvemmin nähtyjä.

Peili on elokuva "päähenkilön ajatuksista, muistoista ja toiveista, mitään juonta siinä ei ole. Se luo uudelleen autenttisia kohtauksia tekijän lapsuudesta ja limittää ne uniin ja suurealistisiin näkyihin." Italiassa maanpaossa kuvattu *Nostalgia* on "silmän löytöretki. Se loistaa pimeää valoa. Kaikkialla kohtaa saman hämärän, jonka keskellä pehmeä

valonlähde saa aistimaan voimakkaasti tilan ja esineiden muodon".

Opettaja **Riikka Wesamaa** oli valinnut näistä elokuvista viisi pysäytyskuvaa, jotka olivat yhtä unenomaisia kuin elokuvatkin. Niiden merkityksiä voi vain arvailla, mutta vaikuttavia ne olivat.

Viikonlopun ensimmäisenä päivänä tehtiin 15 minuutin luonnoksia pysäytyskuvista. Toisena päivänä paneuduttiin maalaamaan lopullinen kuva jostaikin luonnosten aiheesta. Rankka mutta antoisa viikonloppu.

Teksti: Riitta Astikainen

Kuvat: Riitta Astikainen ja Maila Niskanen-Kopio

VALO

TAIDeseuran 44. VUOSINÄYTTELY
1. – 25.11.2023 • Vuotalon Galleriassa

Kuva: Tua Mylius

Puheenjohtaja Saara Seppälä (oik.) näyttelyn avajaisissa 31.10. vierellään juryttäjä Linda Roschier

JURYTTÄJÄ LINDA ROSCHIERIN KOMMENTIT:

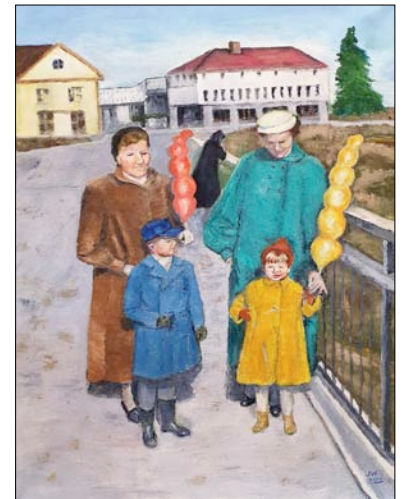
PULMU HOLMBERG: *Hehku*

Maalauksessa on jotain harrasta ja hohtavaa, kuusta heijastuva valo on kuvattu kauniisti ja täydessä voimassaan. Teoksen tyyli suuntaa voisi luonnehtia naivistiseksi. Maalauksen alareunassa huojuvat sinivioletit kukat ovat sulkenneet terälehtensä yöksi ja kuva-alan vasemmalla pieni jänis ihailee kuuta. Teoksen viileät sinivihreät sävyt luovat öisen viileää tunnelmaa. Maalauksessa on jotain hyvin pehmeää ja yhtenäistä - teoksen monenlaiset ja -suuntaiset siveltimenvedot tuovat siihen vähittäistä ajan kulumisen tunnetta ja avaavat mahdollisuuden pysähtyä ihmettelemään elämän mysteeriä.

JUSTIINA WESTERINEN: *Vappukävelyllä*

Teoksen ilmapallot ja arvoituksellinen ihmisryhmä herättävät heti mielenkiinnon. Mitä tässä tapahtuu? Ilmeisesti käynnissä on juhlapäivän viettäminen jossakin toisessa ajassa. Teoksen lähtökohtana on ollut vanha valokuva, mutta värit eivät ole aivan realistiset ja vievät tunnelmaa hie-man surrealistiseen suuntaan. Ihmisten arkiset asennot ja toisaalta pysähtyneisyys on luontevaa ja tunnistettavaa. On pysäyttävää, että teos tuntuu henkivän toisen ajan valoa. Pehmeät toistuvat siveltimenvedot tuovat maalaukseen harkitsevaa jatkuvuuden tunnetta ja luovat siihen rytmillisesti eheän hienovaraisen tunnelman.

RIITTA FLINCK: *Öttiäisten kuuretki*

Teos on hiilipiirustus, johon on lisätty kontrastiksi keltaista pastelliväriä. Teos esittää mielikuvituksellisen kohtauksen, jossa auringonkehrästä punoutuva keltainen valojuova muuntuu matkalla kengännauhaksi ja vielä poluksi- tai toisinpäin. Hyönteisten melankoliset, kyhöttävät asennot ja tilanteen absurdius herättävät monenlaisia mielikuvia ja tunteita. Valoa on käsitelty luoden varjoja ja valoisampaa ja pimeämpää aluetta, sekä myös käsitteen tasolla. Viivapiirtämisen jälki on rentoa ja arvostavaa ja se kutsuu viipymään teoksen maailman taikapiiriin.

Kuvassa oikealla näyttelyn kolme ensimmäistä teosta: Kirsi Taussin Valo I-III

Linda Roschier kommentoi Tuija Karhulan töitä: Tunnemyrsky ja Pieni ryijy

KRITIIKKI-ILTA VALO

1.11.2023 kuvataiteilija Linda Roschierin kanssa

HTS:n VALO- vuosinäyttelyn kritiikki-illassa tutkittiin 22 läsnäolleen tekijän töitä. Tilaisuuden alussa Linda Roschier kuvasi näkemystään kritiikistä ensisijaisesti keskusteluna paikalla olijoiden ja heidän töidensä kohdalla, hänen mahdollisuudestaan ulkopuolisena kertoa tekijöille teosten herättämistä ajatuksista, ilman negatiivista "virheiden" osoittelua. Näyttelyn ihana teema oli 'valo', joten jokaisen teoksen kohdalla tutkittiin, minkälaista valoa siitä nousi. Näyttelytila oli kuin pitkänomainen

reitti, joka hänen suunnitelmassaan riipustuksesta toisi kokemuksen matkan tekemisestä. Saman voi tehdä myös yksittäisen maalauksen suhteen pysähtymällä tutkimaan sitä ja tekemään pitkä matka, myös sisimpään, sen kautta. Valo vaihteli Linda Roschierin mielestä kiinnostavasti näyttelyn eri töissä. Hän totesikin, että kaikki, koko elämä, meidän matkamme maapallolla sen pyöriessä auringon ympäri, on valoa.

Akvarelliteosten kohdalla nousi esiin havaintoja monenlaisista luon-

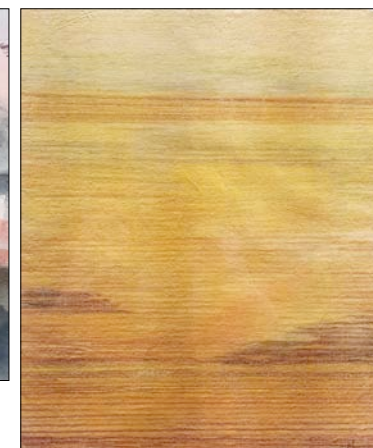
Eija Pehkonen: Uniniitty

Anneli Qvick: Häikäisy II

Yllä: Pirkko Raulon Ilta
Oikealla: Helky Juvosen Aurinkoinen viljapelto

nonilmiöistä. Työprosessit vaihtelevat, koska ihmiset ovat erilaisia, myös temperamentiltaan. Yksi tapa maalata varsinkin akvarelleilla, on mennä materian ja tilanteen ehdoilla. Vesiväri mahdollistaa vähempien värihiukkasten käytön kuin paksummat värit. Kun eräessä teoksessa märkä akvarelli oli saanut elää omaa elämäänsä, se sai Lindassa aikaan tunteen, että muodostumassa oli herkkä häivähdys, epämääräinen elämän kokemus, joka hetken aikaa oli ollut olemassa.

Linda Roschier kannusti myös käyttämään aiheita, jotka ovat tehneet vaikutuksen tai muuten itselle tärkeitä kohteita, tällöin maalaamiseen tulee henkilökohtainen suhde. Yhdessä vitriiniaselmassa tunnelma ja kokonaisuus syntyivät maalauksesta, jossa muisto valtavasta baobab-puusta autiossa maisemassa sai vierelleen poltusta savesta tehdyn naisfiguurin.

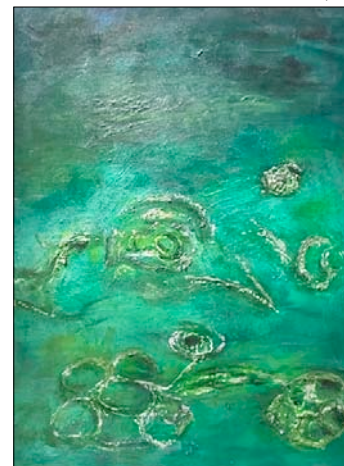
Akvarellin heleys sopi hyvin kuvamaan valoilmioita. Esimerkiksi Pohjois-Eurooppaan maantieteellinen valo ja

Pertti Matikainen: Fall Experiment

Leena Siimes-Erkkilä: Saapuminen

Maila Niskanen-Kopio:
Anunnaki Magnetron

Elina Varmola: Balilainen riisipelto

tietty kylmyys saivat maisemamaalauksen paikantumaan sinne. Katsojan huomio kiinnittyi siinä valtavaan tilan kokemukseen, missä taivas ja vesi auksivat.

Suomalaisen kesäillan taivas taas on usein niin epäluonnollisen värinen, että sen maalaaminen on hankalaa. Tekijän onnistuessa auringonlaskun ja rantamaiseman kuvauksessa, katsoja voi ihan aistia, miltä tuntuu mennä hiljaisena kesäyönä järveen uimaan.

Akvarelli, jossa pyrittiin ylivalottuneen luontokuvan vaikutelmaan, synnytti myös mielikuvan lepattavasta tuulesta herkän pensselikosketuksen ansiosta.

Havaintoon perustuvan kiviaidan 'mietiskelynurkkaus'-akvarellin taustalla oli tekijän kokemus paikan rauhoittavasta vaikutuksesta. Vaikka todellisuudessa oli ollut tuo asetelma kiviaidassa

- valoon vievä aukko ja veistos - niin kuvana siihen oli syntynyt erikoinen mysteeritaso, henkinen oviaukko, josta voisi kuvitella astuvansa sisään.

Omakuva-akvarellissa Linda Roschierin huomion herätti erikoinen, kaunis harmaanvaalea valo, mikä ympäristön lisäksi heijastui myös mallin ihosta. Teoksessa henkilön ilmeestä ja sisätilasta muodostui pohdiskeleva, moniselitteisen filosofinen tunnelma. Hänelle teoksen herkkyydestä nousi humaanin ihmisyyden sfääri. Taiteen historiassa omakuva on hyvä aihe, eikä mitään aihetta pitäisi lähtökohtaisesti ajatella helppona tai vaikeana.

Valo-teemainen teos voi lähteä myös pimeydestä. **Mezzotinta -graafikan** teoksissa näytettiin painolaitteiden työstöä vedostamalla eri vaiheet samalle paperille ja tuloksesta oli syntynyt sarjakuvamainen tarina pi-

meystä valoon. Toisessa teoksessa herneenversojen kehitys maan alla oli kauniin mystistä ja Linda Roschierista oli houkutteleva ajatus, että teosta jatkettaisiin enenevän valon myötä kasvun sarjaksi.

Kolmannessa grafiikanteoksessa tekijän käyttämä **kollaasimenetelmä** oli mielenkiintoinen. Kollaasiin yhdistetyt mustat lehtien rajaukset ja muut yksityiskohdat toivat työhön kauniin piirustuksellisen tason. Menetelmää voi suositella myös akvarellisteille; kun hyvälle paperille tehdyissä töissä ei kaikki miellytä, onnistuneita kohtia voi leikata ja rakentaa niistä kollaaseja ja halutessa jatkaa piirtämällä.

Näyttelyssä aina kaikki teokset rinnastuvat vierekkäisiin töihin, mutta myös kokonaisuuteen. Silloin tulee esiin hienosti se, että yksinkertaista aihetta ei kannata väheksyä. **Kuiva-**

pastelliteoksen asetelmassa voimakas kullankeltainen valo heijastui ainoan esineen, pullokurpitsan, kyljessä kiinnostavan monivivahteista taustaa vasten. Kuivapastelleissa on usein hehkuvat sävyt. Yksinkertainen muoto ja sommittelu loivat hyvin rauhallisen tunnelman.

Taiteen tekemisessä, piirrettäessä tai maalattaessa kaikki on mahdollista. **Hiili- ja pastellitekniikalla** tehdyssä teoksessa juryttäjän ajatuksissa fyysikoiden teoria valosta sekä aaltona että hiukkasena materialisoitui. Valo tuli jostain kaukaa meidän lähelle ja muuttui arkiseksi asioiksi kuten kenkä, surullisen oloiset muurahaiset ja näiden eläminen. Monitulkintainen aihe ja rikkaat harmaakuulaat ja keltaisen sävyt veivät ajatukset ihmeelliseen elämään 'tuolla jossain'.

>

Lea Lakio: Kohti korkeuksia

Leena Palmu: Vapaana

VALO ★

Lähes puolet keskustelussa käsitellyistä töistä olivat tekniikaltaan **öljyä, akryyliä** tai **niiden yhdistelmää**. Osa töistä vei ajatukset mm. taidehistorian tyyliuuntiin. Taidemaalarit käyttävät useinkin maalauksen lähtökohtana mustavalkoista valokuvaa. Näyttelyn palkitussa värit ja asut veivät toiselle aikakaudelle, 50-luvulle. Koska öljymaalauksen värit eivät olleet aivan luonnollisia, ne saivat mielikuvituksen hakemaan tarinalle jatkoa. Joskus maalauksesta tulee tunne, että se välittää aivan muuta aikaa.

Oikeasta mallista maalatessaan tekijä havaitsee esineiden muodon paremmin kuin käyttäessään kaksiulotteista valokuvaa. Sen ansiosta interiööri-oksen sohvanurkan pehmeiden voimelkein tuntee sormenpäällä. Työhön oli tullut kodin turvan tunnelmaa ja valoa sekä kankaan että itse maalaamisen pehmeystä ja ystävällisistä väreistä. Se toi katsojalle keskittyneen läsnäolon tunteen, mikä on maalauksessa hyvä asia.

Impressionismin perinteessä taiteilijat olivat kiinnostuneita varsinkin värin ja valon ilmaisemisesta. Niitä käsitellään taiteessa tässä yhteisessä maailmassa edelleen. Linda Roschier löysi kaikuja Claude Monet'n lumelammista myös näyttelyn teoksessa, missä ja puut ja hopealle heijastuvat lumpeenlehdet peilautuivat veteen, säilyttäen ryhtinsä ja rytminsä pintana. Veden pinta ei ole helppo kuvattava, sillä vapaamuotoisestikin käsiteltynä siinä on omat vaatimuksensa.

Akryylitöitä voi halutessaan myöhemmin jatkaa, öljyväreillä voi esimerkiksi nostaa pintarakenteita. Auringonpaahdetta kuvaava maalaus oli syntynyt muistona kuumasta kesästä, jolloin ilmankosteus oli muuttanut värit

niin, että vesi ja taivas olivat yhtyneet samaksi oranssiksi maisemaksi. Linda Roschier sijoitti sen ripustusseinän viimeiseksi ja yläkulmaan, jolloin sinne syntyi kaikkein lämpimin valotilanne.

Abstraktin ekspressionismin perinnettä toteuttavassa teoksessa Linda Roschier arveli värin voiman kiinnostaneen tekijää. Ulkopuolisena katsojana hän näki siinä varsin vapaata käsitteilyä, voimakkaan energistä liikettä, jossa hausalla tavalla viivat rytmittivät pehmeämmin levittäytyviä värejä. Hän näki luonnon ja rakennetun maiseman ilmiöitä keinovaloineen, värikylyn, jonka sisään oli helppo mennä ja helpo poistua.

Lähtökohtana voi olla maisema tai asetelma, mutta tuloksen ei tarvitse olla realistinen. Tekijä voi perustaa maalauksensa värimaailman myös siihen, mistä itse pitää. Palkitun akryyliteoksen yksinkertaistettu luonnon muotokieli voimakkaassa kuun valossa oli tunnelmaltaan symbolistinen. Kuu heijastaa auringonvaloa, mutta teos toi meille sen toisenlaisen, kylmän kuun valon ja mystisen yön tunnelman.

Vihreä väri ei ole maalauksessa helppo, koska sitä on meidän luonnossa niin paljon. Sitä voi taittaa tai murtaa loputtomiin. Runsaan työstämisen seurauksena vihreään teokseen oli syntynyt syvä tunnelma ja voimakas lataus, joka toi katsojan mieleen monenlaisia asioita luonnosta. Linda Roschier koki sen värillään rauhoittavan ripustuksen yleisilmettä.

Kuulaan valkoinen, koiramainen hahmo toi öljy + akryyli -teokseen sadunomaisen tunnelman, tekstiilien kuvioita muistuttavat kasvit viittasivat kotiin liittyvään estetiikkaan. Teoksen hyvin pehmeä ja eteerinen valo vei kuitenkin tunnelman pois arkimaailmasta,

Anne Kaski-Klöve: Hämeen valo

Anni Mirzagitova: Varjossa

VALO ★ >

Vasemmalta Raisa Marjut Salosen Taiteilijan eväät • ylhäällä Sini Askelon Pehmeää
• alhaalla Riitta Astikaisten Aurinkotervehdys • oikealla hämmöittää vielä Linda Laukkarisen Syksy
ja Ritva Lumiaho-Pesolan Valon taikaa

VALO ★

taikuuteen ja surrealismiin. Nautittava maalausjälki vei katsojan vaeltamaan mielenkiintoiseen tarinaan.

Tekstiiliteos toi oman vaihtelunsa näyttelyteosten tekniikoihin. Maalauksen ja ryijyn välisestä yhteydestä oli mielenkiintoista kuulla, tunteet olivat sisällön lähteinä molemmissa. Tunne-myrskyn siivittämä akryylimaalaus oli antanut idean seestyneemmille kuviolle ryijyssä, jonka langat oli värjätty itsekerätyistä kasveista saaduilla väreillä. Taiteilija voi ennakkoluulottomasti kokeilla samaa aihetta jollain toisella materiaalilla, jolloin teos kertookin toisenlaista tarinaa. Uusi materiaali antaa siihen oman tasonsa, itse värjättyjen

lankojen mukana tulee kasvien keräämistä ja luonnon tuntemista. Tekijä oli noudattanut kuulemaansa periaatetta "taiteen tekeminen vaatii työtä", koska ryijy oli ollut varsin työläs. Työnteon taiteessa ei tarvitse olla pakonomaista, taidetta ei tarvitse "suorittaa". Mutta kun pikkuhiljaa harjoittelee, tekee yhä uudelleen, teoksiin alkaa tulla nyansseja, joita ei olisi tullut ilman vaivannäköä. Taitoa alkaa tulla omaan kehoon, katsomiseen ja näkemiseen, eikä siihen ole oikopolkua. Linda Roschier toivottikin kaikille tekemisen iloa ja siitä nauttimista, silloin on helpoin oppia.

Teksti: Maila Niskanen-Kopio

Kuvat: Maila Niskanen-Kopio ja Tuija Mylius

Mirja Saarinen: Leikkivä valo

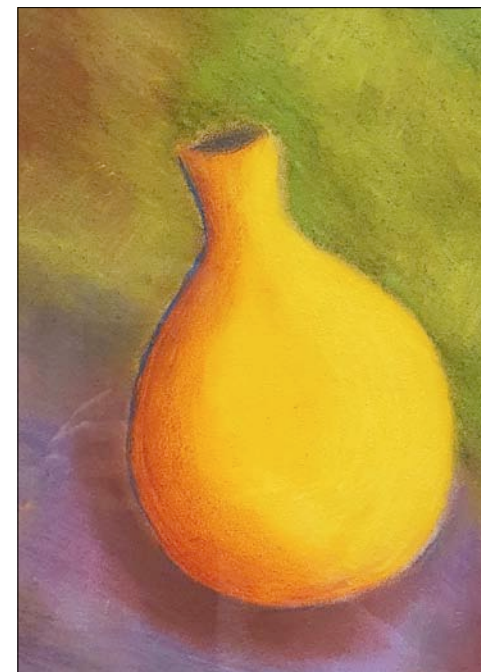
Ami Ilomäki: Teatime 2

Ami Ilomäki: Teatime 1

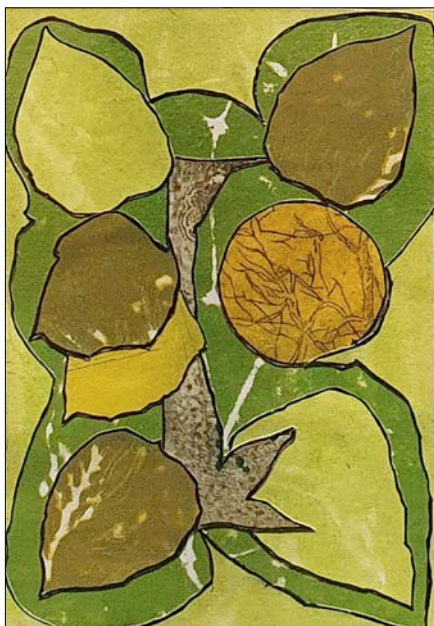
Jouni Erkkilä: Kuuma

Linda Laukkarinen: Syksy

Ritva Oksanen: Harmonia

Anna-Kirsti Kempainen: Lehtien muodonmuutos II

Disa Mentu: Torro

Matti Rintala: Lähtö I

OPERAATIO VARASTO

Maila Niskanen-Kopio ja postikorttivarasto • Kirppis. Paula Koski, Helga Tollander ja Ritva Lumiaho-Pesola

Marraskuun lopulla Sasekalla levisi tieto, että talon omistava kiinteistöyhtiö suunnitteli muuttavansa koko kellarikerroksen kaupallisiksi varastoiksi. Se merkitsi taideseuralle lähtöä. Toista vastaavaa tilaa ei lähiseudulta helposti löytyisi.

Sitkeän kirjelmöinnin ja neuvottelujen seurauksena syntyi sopu: seura sai jatkaa vuokralaisina Montussa reilun vuokrakorotuksen kera. Tämän kans-

sa voitaisiin elää. Säästösyistä kuitenkin päätettiin luopua erillisestä parinkymmenen neliön varastosta. Säästö olisi iso: liki 1 900 € vuodessa.

Aikaa ei ollut paljon, vain kolme viikkoa. Varaston piti olla tyhjä joulukuun puolivälissä. Osa kursseistakin oli vielä käynnissä. Siis talkoot pystyyn. Osanottajia riitti, vaikka työtä voitiin kurssien takia tehdä päiväsaikaan.

>

Varasto oli kattoa myöten täynnä tavaraa jopa 40 vuoden takaa. Nimettömiä maalaustarvikkeita, keskeneräisiä maalauksia ei-enää-jäseniltä, ja käyttökelpoisten papereiden ja tarvikkeiden lisäksi suuri määrä rojua.

Montusta tyhjennettiin kaikki perustoiminnan kannalta tarpeeton. Ammattigraafikko osti hyväkuntoisen ison prässin, muuta tavaraa kuljetettiin Sortti-asemalle autolasteittain. Varaston Lundia-hyllyt tekivät kauppansa, samoin varastosta löytyneet astiastot. Montun nykysäädösten vastaiset laitteet kuten hartsikaapit hävitettiin. Loput tavarat myytiin jäsenille kirpparilla joulukuun puolivälissä. Siirrettävät teelineet, kaapit ja hyllystöt voitiin siirtää Monttuun. Uusi työtila oli valmis.

Teksti: Maila Niskanen-Kopio
Kuvat: Riitta Astikainen

Valmista tuli

LUKAS

Huippuluokan Lukas-taiteilijatarvikkeet Saksasta ulottuvillasi. Tuotteet ja värikartat löytyvät www.lukas.eu
Ammattilaisen ostopaikka Kaapelitehtaalla!

farbe.
taiteilijatarvikeliike

Tarkista aukioloajat: www.farbeoy.com
Puh. 050 575 5353 • Tallberginkatu 1 C, 2. krs. Käyttävällägalleria.

Hyödynnä alennuksia!

Maalaustarvikeliikkeiden edullisia tarjouksia ja seuran jäsenalennuksia kannattaa hyödyntää. Näitä liikkeitä ovat ainakin Farbe Oy, Tempera ja Giotto, Snow White, kehystykseen Ars Longa ja Life Art Oy. Varsinkin akvarellisteille on usein laadukkaita tarjouksia Uudenmaankadun Diversessä.

Taideseuran ulkopuoliset näyttelyt

Jäsenemme ovat järjestäneet omia ja osallistuneet yhteisnäyttelyihin aktiivisesti myös tänä vuonna. Näyttelyitä on pidetty Galleria 4-kuutosessa, DIAK Galleriassa, Laajasalon Palvelutalossa, Helmitalossa, Galleria viileä punaisessa, Oulunkylän Kustaankartanossa, Ateljee Tapauksessa, Kahvila Villa Ullaksessa, Galleria Unelmassa, Rantagalleriassa Järvenpäässä, Galleria Molettissa Forssassa, Kulturhuset Fokuksessa Karjaalla, Hamina Bastionissa, Naivismikeskuksessa Iittalassa, Vinttigalleriassa Elimäen Mustilassa, Hotel Rantapuistossa, Kaapelitehtaan Puristamossa, TILA galleriassa, Viljandin Linnagalleriassa Virossa, Kirkkonummen kirjastotalo Fyrrissä ja Rio-kahvilassa Roihuvuoressa.

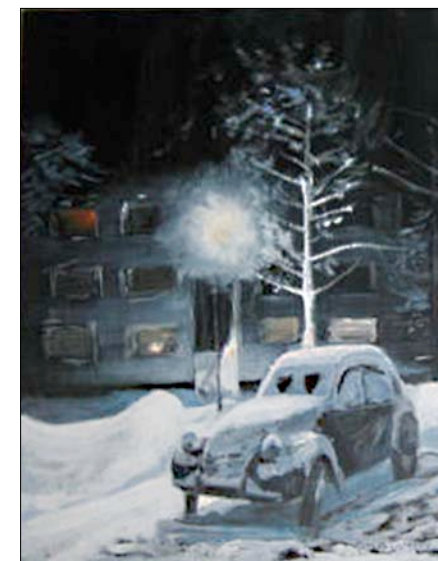
IN MEMORIAM

MUISTAMME MENEHTYNEITÄ TAIDESEURAMME JÄSENIÄ

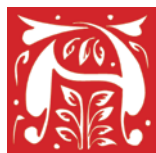
Matti Koivisto † 4.1.2023

Itä-Helsingin Taideseuran pitkäaikainen jäsen Matti Koivisto kuoli 4.1.2023 Helsingissä. Vuodesta 1990 lähtien Matti osallistui säännöllisesti erilaisille seuran järjestämille kursseille ja näyttelyihimme. Hän maalasi viimeksi syksyn 2022 tiistai-pajassa. Matti Koivisto sai tunnustuspalkinnon 2015 vuosinäyttelyssä. Juryttäjä Merja Heinon perustelut olivat seuraavat: "Matti Koiviston työt olivat hyvin herkkäisiä, jossain mielessä nykyajan kansatiedettä käsitellessään arkipäivän ilmiöitä lähimenneisyydessämme. Ne olivat kiinnostavia samalla tavalla kuin katselemme 70-luvun valokuvia – historiaa, mutta vielä lähellä. Hienosti maalattuja, teknisesti hyvin toteutettuja, sommitelmat ja väriskaalat toimivia ja aiheet mielenkiintoisia." Juuri sellaisena taiteen tekijänä me maalarikumppanit hänet muistamme.

Teksti ja kuva: Maila Niskanen-Kopio

Vanha Vuosaari 1967

jankkoista

Kevään 2024 kurssit alkavat viikolla 3

Öljy- ja akryylikurssi maanantaisin klo 15.30 – 21. Sopii aloittelijoille ja pidempään harrastaneille. Ryhmä jakautuu liukuvasti iltapäivä- ja iltaryhmiin. Opettaja on paikalla klo 16 – 19 ja ohjaa molempia ryhmiä, välissä on teoriaosuus. Opettajan johdolla maalataan 8 kertaa, lisäksi on 4 itsenäistä maalauskertaa. Kurssin hinta on 100 €.

Tiistimaalarit tiistaisin klo 10 – 14. Kurssi on tarkoitettu itsenäiseen työskentelyyn tottuneille maalareille ja vapaavalintaisille tekniikoille. Opettaja antaa maalausohjelman ja on paikalla yksilöllistä opastusta varten 4 kertaa kauden aikana. Yhteensä on 12 maalauskertaa. Kurssin hinta on 95 €.

Elävänmallin piirustus tiistai-iltaisin klo 18 – 20. Kurssilla piirretään elävää mallia ja croquis-piirustusta. Kurssikertoja on 12, opettaja on paikalla 5 kertaa. Malli on paikalla joka kerta. Kurssin hinta on 105 €.

Viiva ja väri-etä/lähiopetuskurssi keskiviikkoisin klo 18 - 20.30. Sopii tussista, akvarellista ja sekatekniikoista kiinnostuneille. Piirretään ja maalataan erilaisin tekniikoin havainnosta ja mielikuvituksesta. Yhdistetään perinteisiä ja moderneja menetelmiä ja opitaan, miten saadaan ilmeikkyyttä yksinkertaisinkin keinoin. Opettajan johdolla kokoonnutaan 10 kertaa ja 2 kertaa itsenäisesti. Etäopetus tapahtuu zoomissa. Joka neljäs opetuskerta on kerhotalo Sasekalla. Kurssin hinta on 105 €.

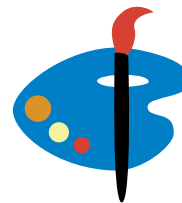
Torstaimaalarit torstaisin klo 10.30-14.30. Kurssilla etsitään uusia kulmia kuvantelemiseen vaihtuvien välinein ja tekniikoin. Tutkitaan omaa ilmaisutapaa ja sen suhdetta sisältöön. Kurssi kokoontuu 12 kertaa. Opettaja antaa tehtäviä ja palautetta ja on paikalla 4 kertaa – muutoin työskennellään itsenäisesti. Kurssi on suunnattu hajuttomia menetelmiä käyttäville. Kurssin hinta 95 €.

Grafiikkaryhmä torstai-iltaisin klo 18 – 21. Ryhmä työskentelee itsenäisesti ilman opettajaa. Osallistuminen edellyttää aiempaa kokemusta grafiikan teosta ja kykyä työskennellä ilman ohjausta. Kurssin hinta on 50 €.

Akvarellikurssi lauantaisin klo 10 – 13. Kurssilla opiskellaan opettajan kurssisuunnitelman puitteissa keskittyen omaan oppimiseen – teoriaa unohtamatta. Opettajan johdolla maalataan 10 kertaa ja 2 kertaa itsenäisesti. Kurssin hinta on 105 €.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: ihts.kurssit@gmail.com

Kurssisuunnitelmaan mahdollisesti tulevat muutokset ilmoitetaan jäsentiedotteissa ja seuran kotisivuilla. Myös lyhytkursseista tiedotetaan erikseen.

ITÄ-HELSINGIN TAIDESEURA

Kerhotalo Saseka, Kalkkiahiekankuja 6, 00980 Helsinki

www.ihts.fi

Pankki: Nordea • IBAN: FI08 1388 3000 3018 08

BIC: NDEAFIHH • Y-tunnus: Y-0821060-0

Syyskokouksessa 26.11.2023 valittu hallitus vuodelle 2024:
(jäsenten tehtävät määräytyvät vuoden ensimmäisessä kokouksessa)

puheehjohtaja varsinaiset jäsenet:	Seppälä Saara	040 060 3613
	Arkonkoski Alina	040 129 1737
	Astikainen Riitta	040 820 2877
	Erkkilä Jouni	
	Heikkilä Leena	
varajäsenet:	Ilomäki Ami	
	Kivikero Raija	
	Koskenmäki Tapio	
	Niskanen-Kopio Maila	050 561 8005
	Sinkkonen Hanna-Maija	
	Mirzagitova Anni	
	Puustinen Tiina	

Muut vakinaiset tehtävät hallituksen ulkopuolisilla jäsenillä:

hankintavastaava	Kivikero Raija
toiminnantarkastaja	Weckström Marita

Jäsenmaksut ja -tiedustelut

Taideseuran jäsenmaksu vuonna 2024 on 60 €/vuosi, nuorisojäseniltä (13–18 v) 20 €/vuosi. Uusilta jäseniltä veloitetaan lisäksi 3 € kirjaamismaksu.

Uudet jäsentiedustelut, yhteystiedot ja niiden muutokset osoitetaan **Riitta Astikaiselle: ihts.jasen@gmail.com** tai puh. 040 820 2877, mieluummin tekstiviestillä. Sähköpostitse pystymme tiedottamaan nopeasti esim. kurssiasioista.

Seuraa meitä Somessa:

Kotisivumme www.ihts.fi päivitetään viimeisten tietojen mukaisesti – niitä kannattaa seurata. Jäsentiedotteet ovat luettavissa kotisivuilla. Facebook-sivullamme facebook.com/itahelsingintaideseura kerrotaan kuvin ja sanoin tapahtumistamme. Tutustu myös instagram.com/itahelsingintaideseura !

ÄLÄ SOTKE
VAAN TEE SE
KUNNON
VÄLINEILLÄ!

**Taiteilijain-
tavaratalo**
jo vuodesta 1945

Tempera

Uudenmaankatu 16
00120 Helsinki